

modning om at lide af *Kønssygdom*, som endnu frembyder Smittefare, ved Samleje har udsat Ægtefællen for Smitte, medmindre Ægtefællen med Kundskab om Smittefaren frivillig lod sig udsætte for den; fremdeles naar den anden har stræbt Sagsøgeren efter Livet eller har gjort sig skyldig i Mishandling af denne. Med Hensyn til *Sindsyge* hos den ene Ægtefælle indeholder Lovforslaget den Regel, at Ægteskabet bliver efter Paastand at opløse, naar den paagældende „lider af saadan Sindsygd, at Fortsættelsen af Ægteskabet ikke bør fordrøes, og Sygdommen under Ægteskabet mindst har varet i de sidste 3 Aar, uden at der er rimelig Udsigt til varig Helbredelse“. — *Virkningen* af en Separation eller en Skilsmisse er, at den ene Ægtefælle ikke faar Gifteret i, hvad den anden senere erhverver, og de bestaaende Gifteejer deles mellem Ægtefællerne efter de for saadan Deling foreskrevne Regler. Dømmes der til Skilsmisse, og foreligger der Forhold, hvorved den ene Ægtefælle grovt har krænket den anden, kan der efter Paastand tilkendes Sagsøgeren en Godtgørelse. Paa samme Maade kan der, naar Skilsmissebevilling er meddelt efter en Separation, der er givet under Forhold, hvorved den ene Ægtefælle grovt har krænket den anden, tilkendes denne en Godtgørelse. — Bestemmelse om, hvorvidt den ene Ægtefælle i Separationstiden skal *bidrage* til den andens Underhold, og om Bidragets Størrelse træffes ved Bevillingen eller Dommen, forsaa vidt den ikke helt eller delvis henskydes til Overørighedens senere Afgørelse. Saadan Bestemmelse om Ægtefællernes gensidige Underholdspligt træffes ligeledes ved Skilsmisse; her bliver dog Bidrag kun at paalægge, naar Omstændighederne i særlig Grad taler derfor, og den, hvem Skylden for Skilsmissen væsentlig paahviler, kan aldrig faa tillagt Bidrag fra den anden. (Dette sidste skal ogsaa gælde, hvor der kun er Tale om Separation, dog tilføjes der: „medmindre særlige Grunde taler derfor“).

Kap. XIII. *Regler om Skifte*. Disse Regler svarer til de nugældende med saadanne Modifikationer, som Lovforslagets nye Bestemmelser om „Gifteret“ og „Gifteeje“ medfører.

Kap. XIV. *Om uskiftet Bo*. Det nye er her navnlig det, at den Ret, som Manden nu har, naar han bliver Enkemand, til at hense i uskiftet Bo (eller, som det nu udtrykkes, „overtage begge Gifteejer uden at skifte“) uden Indhentning af Tilladelse, og uden at saadant skal være bestemt i Testamente, skal en Enke fremtidig ogsaa have; dog kan den afdøde ved Testamente have udelukket den efterlevende fra at hense i uskiftet Bo. Til den ogsaa nu gældende Regel, at den efterlevende udøver en Ejers Raadighed over de til Boet hørende Midler, er føjet, at, „hvis en Ægtefælle af Boet bortskænker en Gave, der staar i Misforhold til Boets Formue,